

Máme to za sebou a před sebou: Plky na Národní tentokrát i s rozvědčíkem. Vrah o morálce káže. Efekt Uhl. Bronštejn v Americe. Dlouhý pochod se představil konečně v plné parádě i u nás. Dobrá zpráva: Zcela jistě nakonec zvítězíme!

protiproud.info/politika/7573-mame-to-za-sebou-a-pred-sebou-plky-na-narodni-tentokrat-i-s-rozvedcikem-vrah-o-moralce-kaze-efekt-uhl-bronstejn-v-americe-dlouhy-pochod-se-predstavil-konecne-v-plne-parade-i-u-nas-dobra-zprava-zcela-jiste-nakonec-zvitezime.htm

19. 11. 2023

Tisk článku

[Poslat e-mailem](#)

Petr Hájek sice tentokrát – na rozdíl od roku 1989 – na Národní nešel, ale o to víc času mu zbylo, aby se pokusil odpovědět na otázku, jak se dostat z chapadel stohlavé saně, která nás v důsledku státního převratu požírání

Tak to máme zase na rok za sebou. Mám na mysli „zostřené oslavy“ státního převratu zorganizovaného před 34 roky americkou CIA a Gorbačovovou částí sovětské KGB. Oslavuje se však nikoli um

sovětských generálů přesunutých k tomu účelu na naše území (zatímco „střední skupina vojsk“ z roku 1868 mezitím už zahájila stahování), kteří v „pevné jednotě“ s americkými soudruhy puč provedli. Nemá smysl se o tom dále kdovíjak šířit, kdo chce, může se podívat na můj rozhovor s plukovníkem Stanislavem Pohořalem.

„Velká listopadová lež“ o domnělé „lidové sametové revoluci“ pod vedením zbožněného Václava Havla je dávno prokázáný „fejk, dezinformace“ řečeno současným revolučním slovníkem bojových skupin nových normalizátorů a jejich svazáckých oddílů. V průběhu let obsadili nejprve všechny rozhodující nevolené pozice ve státních institucích a v médiích, aby pak mohli ovládnout i ty (domněle svobodně) volené.

A právě to je problém, nad kterým bezradně krčí rameny většina nepodvolených, aktivních odpůrců nové totality – daleko nebezpečnější, než byl unavený socialismus sovětského typu demontovaný zevnitř Michaiilem Gorbačovem a jeho americkými soudruhy. Dvoje poslední důležitá volební klání (parlamentní a prezidentská) dopadla pro svobodu a zachování národa a jeho tisíciletého státu katastrofálně.

Jaký div, že právě ti, kteří jsou nyní u mocenských pák, byli letos hlavními postavami donekonečna opakovaného divadla s „oslavami“ puče, jenž je fakticky – ačkoli to chvíli trvalo – dostal ke kormidlu. Přes jejich ruce Brusel a Washington dnes řídí osudy a směřování naší země do propasti gríndýlu, Velkého resetu a dost možná i Velké války číslo 3. Jak se to mohlo stát? A hlavně – co s tím?

Vrah o morálce káže

Ti, kteří se nemíní bez obrany stát potravou této krvelačné „stohlavé saně“, se znovu a znovu pokoušejí probudit stále ještě spící „mlčenlivou většinu“. Diskutují, ptají se, jak zařídit, aby se „síly odporu“ sjednotily, a nedopadly tak jako při obou zmíněných volebních katastrofách, jež do Strakovy akademie přivedly pěti stran bruselsko-washingtonské „internacionály“. A na Hrad, coby vrchol výsměchu, vykopávku ze sovětských dob. Bývalý rozvědčík náhle „patentním“ antikomunistům nevadí.

SLEDUJTE: Protiproud TV v pondělí 20. 11. 2023 od 18:00 vysílá v přímém přenosu pravidelné setkání šéfredaktora Protiproudu s věrnými čtenáři a diváky - v jednom z mála necenzurovaných prostředí - nad aktuálními i obecnějšími otázkami naší doby. Do rozhovoru můžete vstupovat prostřednictvím chatu, a to i s předstihem před zahájením vysílání.

Tihle věční kavárenští bojovníci s minulým režimem – když už se „to smí“, a skoro nikdo ze současných „majitelů klíčů“ si na skutečnou podobu minulého režimu nepamatují, protože jej nezažili – nyní opět bojují s „rozvratníky“. Přesně v duchu slov Krylovy písně „Na rohu ulice / vrah o morálce káže“. Včetně zmíněného rozvědčíka, který je tak splachovací, že klidně napochoduje před kamery na Národní třídu – jen

pár kroků od míst, kde jej v době dnes oslavovaného (řízeného) studentského pochodu v listopadu 89 školili, jak zakroutit západním imperialistům krkem.

Jeden by si myslel, že něco tak výsměšného nemůže být pravda za žádného režimu. Jenže právě to, že to možné je – a dokonce zmanipulovaná část Pražanů (především těch mladších), kteří k „pomníčku“ zpitoměle přivádějí svá robátka, mu aplauduje – nás přivádí k principu, jenž celou tu obludnou šaškárnu umožňuje. A jehož pochopení je rovněž klíčem k úvahám o případné „bojové protiakci“ – je-li zatím vůbec možná.

Dlouhý pochod

Jeho jméno je Antonio Gramsci. Italský socialista, který již koncem šedesátých let přišel s myšlenkou, že běžnými metodami politického boje levice nemůže provést revoluci na Západě. Že je nejprve nutné „potichu“ ovládnout státní instituce, na prvním místě ty mocensky nepříliš sledované, jako jsou školy, média a univerzity. Vysvětloval, že to nepůjde hned, že trpělivé rozvrácení tradičních hodnot civilizované západní společnosti, může trvat generace. Pro tuto zničující „konspirační teorii“ (a posléze praxi) se vžil pojem „Dlouhý pochod institucemi“.

Autorem tohoto termínu je ve své době známý levicový studentský aktivista (jak jinak než Němec) Rudi Dutschke, který v roce 1967 takto nazval Gramsciho strategii „pomalé radikální změny“. Inspiroval jej – jak jinak – skutečný vítězný „dlouhý pochod“ čínské komunistické armády, jež takto popsal Mao Ce-tung. Maoismus v šedesátých letech na Západě ovládal studentské hnutí. Zatímco u nás jsme se bavili „Pražským jarem“ a invazí, která jej ukončila, ve stejné době v Paříži vyrostly maoistické barikády a v ulicích a na univerzitách se velmi opravdově bojovalo s policií.

Jednou z možností, jak ve stále napjatější mezinárodní situaci ochránit alespoň své peníze před loupeživými nájezdy fialové pětikolky, inflací a "vševědoucím zrakem" Velkého bratra - a k tomu ještě současně podpořit další existenci Protiproudu - je spoření či "konzervace" svých financí ve zlatě. Nepodvolným nabízíme bezpečnou metodu (zdaleka ne všechny totiž bezpečné jsou).

Mnozí naši čtenáři, diváci, příznivci a podporovatelé již ke své spokojenosti tuto možnost s námi využili (budiž jim velký dík!), mnozí o ní ale stále nevědí. Stačí si pustit některý z rozhovorů, který jsme nedávno odvysílali a pochopí. Braňme se! Nedejme jim nic zadarmo!

Čtěte ZDE: Zlatá horečka v Protiproudu: Občanská sebeobrana proti fialovým loupežníkům. Markéta Šichtařová a spol. Jak spořit ve zlatě? Jak přelstít Velkého bratra? Hlavní je bezpečí: 5 tun falše. Pomozme sobě i svobodě slova! Nedejme se!

Efekt Uhl

Ani nás to ovšem zcela neminulo, i když pozdější normalizace všechno spláchla. Například třeba (dnes již zvěčnělý) Havlův „disident“ Petr Uhl – kromě jiného popřevratový ředitel ČTK – bojoval v osmašedesátém v Paříži na barikádách se zpěvem Maových písní na rtech. Tuto svou „uhlířskou“ či spíše helvetskou víru si udržel a byl za ni dokonce i za Husáka uvězněn – coby „levičácká úchylka“ (tehdy už sovětský režim s Maem nekamarádil).

Ve stejné době v Americe vrcholilo hnutí proti válce ve Vietnamu a s ultralevicovými hesly se prolínalo s Hippiies, kteří se od poloviny šedesátých vyvalili do světa ze západu (San Francisco) s beatnickými autory. Jedno s druhým způsobilo, že ti, kteří tehdy protestovali proti

„západnímu způsobu života“ (po němž jsme u nás tak zpitoměle toužili) a válce jako výrazu jeho imperialistických ambicí – obsadili nejprve univerzity, a postupně z nich pak všechny významné posty ve státní správě. V nichž jsou dodnes – a intenzivně plodí své následovníky.

Jen tak mimochodem, když jsme již zmínili „efekt Uhl“: Petr Uhl sice odešel na Pravdu Boží (chudák si asi teprve teď užije), ale jeho děti a celá rodina, včetně manželky paní Šabatové jsou pevně vklíněni do korporátních médií a státních institucí. Právě tak to platí o rodině Kroupových a dalších „disidentských“ rodinách a jejich „chapadel“. Dlouhý pochod v praxi na „český způsob“.

Vládne Deep State a německý systém

To je v kostce celý proces vzniku „hlubokého státu“ (Deep State), jenž už po desetiletí ovládá Spojené státy a bruselské impérium – bez ohledu na to, kdo je právě vítězem voleb. V Evropě to bylo zdokonaleno „díky“ německému kancléřskému volebnímu systému (s výjimkou Francie, kde to museli po De Gaullovi trochu „upravit“), jenž neumožňuje „špatnému“ vítězi voleb vládnout, ale staví proti němu jakkoli „splichtěné“ koalice prohrávajících trpaslíků.

Ve spojení s poměrně vysokým limitem pro vstup do parlamentu – a úplnou mocí korporátních médií obsazených přesně podle shora zmíněné metody – je téměř nemožné, aby se prosadila většinová vůle veřejnosti. V devadesátých letech tento i k nám naroubovaný systém (včetně absolutní moci ústavního soudu, hlavní pojistky proti jakékoli lidem chtěné změně režimu) neumožnil Václavu Klausovi prosadit „normální“ (domněle svobodný) západní systém (který ovšem už existoval jen v našich naivních představách).

Čtěte ZDE: Vztyčený prst osudu: Vraždící geronti jsou smrtelní, jako každý z nás. Krvavé stopy s českým spolupodpisem. Tisíce a tisíce nevinných. Osa zla. Kudy z NATO? Aliance píše Bidenovi: Už jsme si to u vás odkroutili! Chytré české hlavy

A je to přesně to, co například nyní brání absolutní většině voličů (pro jistotu už opět obviněného) Andreje Babiše, aby se politické směřování státu řídilo především jejich vůlí. Představa, že někdo u nás dosáhne nadpoloviční většiny je utopická. To lze tak ještě v Maďarsku (donedávna v Polsku) a nyní možná i na Slovensku. Tam je totiž národ převážně sjednocen kolem „vyššího principu“.

Česká společnost však většinově povědomí o jiných než pozemských „statcích“ za Masaryka a jeho předchůdců opustila – a nyní se v tom "pozemském - donedávna konzumním - ráji" bezradně koupe. Ve vzácné shodě se západními „odpadlíky od víry“, kteří ale ještě donedávna měli alespoň skutečně vrchovatě nasypáno do koryt (převážně z nakradeného v koloniích).

Je cesta ven?

Vypadá to tedy, že „dlouhým pochodem“ vytvořený systém je prakticky nezničitelný. Během několika desetiletí, v nichž se naši vítězové voleb o nic takového jako jsou kulturní instituce, školy atd. příliš nestarali,

Havlovi „věční looseři“, kteří pochopitelně nikdy nemohli ve skutečně svobodných a regulérních volbách uspět, mezitím dle západního vzoru obsadili instituce.

A pak vychovali (stále jako na běžícím pásu vychovávají) a za pomoci zahraničních „globálních“ firem a sorosovských nadací a jejich chapadel – tzv. neziskových organizací – dosadili na všechna významnější místa na univerzitách a ve státní správě své „zombie“: Odhodlané a přesvědčené znásilněné vymyté mozky.

Pak už stačilo jen přivést do země Bruselem organizované politické strany typu Piráti – a z druhé strany je doplnit cyniky moci typu Kalousek a Schwarzenberg (TOP 09), respektive havlistickými kolaboranty převzít ODS.

To pro ty, kteří se chtějí na sebe dál tvářit jako „pravičáci“ – ale ve skutečnosti asistovat levičáckým idejím covidismu, Velkého resetu, „nepodmíněného příjmu“ (koláče bez práce), zničení naší státnosti v bruselském „tavícím kotli národů“, akceptování imigračních statisícových hord (zatím na zkoušku v ukrajinském provedení). A především podlehnout válečnické psychóze proti Rusku. Vymytí mozků další části společnosti je tak dokončeno.

Právem proto přicházejí dnešní „vládci“ na Národní třídu oslavovat. A když se jich „vymytí“ z ČT, ČRo a dalších „institucionalizovaných“ médií trapně ptají, jak prožívali devětaosmdesátý, blekotají, že jim „rodiče a bratr“ vyprávěli...

Nedejme se jim jen tak!

Informace o pozoruhodném způsobu, jak se léčit a udržet si zdraví BigPharmě, vakcinátorům a selhávajícímu zdravotnímu systému navzdory

Sledujte ZDE: Zázrak uložený do medu: Cesta tam (do Číny) a zase zpátky. Tisíce let a tisíce zkušeností v extraktu. Jsou to záhadné organismy: Ani rostlina, ani živočich. Dřevo kazí, životy zachraňují. Energie a imunita. Zdraví patří do našich rukou!

Samozřejmě – to jsou stále oni: vojáci Maova dlouhého pochodu. V tomto smyslu jsme již opravdu „Západ“. A proto ani cesta z toho "progresivistického pekla" nebude žádná „specificky česká“. Bude stejná, jaká čeká všechny nepodvolené v té části světa, k níž jsme kvůli strategickým zájmům zestárlých amerických „bývalých hipíků“ byli v devětaosmdesátém přifařeni.

Jejich ideologií je permanentní revoluce. Prapararodiče těch současných ji vyvezli s se Lvem Davidovičem Bronštejnem, takřečeným Lvem Trockým, do carského Ruska, jež věřili podmanit si bolševickou revolucí. Stalin jim ho vrátil na Západ – a i když se mu podařilo jej později „popravit“, idea permanentní revoluce (kterou Stalin odmítl, a proto je onálepkován jako zločinec) tam pevně zakořenila. Okořeněna Maovým „dlouhým pochodem“ je tím, co nyní žijeme.

Čeká nás prostě řečeno velmi dlouhý pochod za svobodou. O to těžší, že proti nám stojí (nikoli Marxův) globalistický kapitál a jeho rohatá modla.

O to snazší, že s námi je Bůh. Ten určitě na Národní plkat nepřijde. Pro malověrné je to důkaz, že nás nechal na holičkách. Nebo že vůbec není. Pouze pro ty, kteří vědí, že jediná cesta je modlit se a pracovat (ora et labora) je to přesně naopak.

A právě proto ti druzí nepropadají panice a pocitům bezmoci.

Protože vědí – jako Maďaři, Slováci, mnozí Poláci a většina Rusů – že nakonec nutně zvítězíme.

**Obohatil Vás tento článek?
Chcete, aby Protiproud žil?
Kolik? To je na Vás. Děkujeme.**

7472813001/5500

QR Platba

**Údaje pro platby ze zahraničí:
IBAN: CZ485500000007472813001 SWIFT: RZBCCZPP**

[na hlavní stranu](#)

Tagy článku

[Hájek](#) [Neomarxismus](#) [Progresivismus](#) [Bažiny](#) [Deep State](#) [Svoboda](#)
[Totalita](#) [Média](#) [Listopad](#)